DOMSTOLENS DOM
6. februar 1992 *

I sag C-77/91,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu og Maria Blanca Rodriguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico i det italienske Udenrigsministerium, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt alle de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 1) samt Rådets direktiv 81/852/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om analytiske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 16),

* Processprog: italiensk.

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene R. Joliet, F. A. Schockweiler og F. Grévisse samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. januar 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 26. februar 1991 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt alle de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 1) samt Rådets direktiv 81/852/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om analytiske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 16).

2 Ifølge artikel 51 i direktiv 81/851 og artikel 3 i direktiv 81/852 skal medlemsstaterne sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktiverne inden 24 måneder efter deres meddelelse og straks underrette Kommissionen herom.

3 Kommissionen konstaterede, at Den Italienske Republik ikke inden for de fastsatte frister havde truffet foranstaltninger til gennemførelse af de nævnte direktiver, og den har derfor indledt den i Traktatens artikel 169 omhandlede traktatbrudsprocedure over for denne medlemsstat.

4 Hvad nærmere angår de faktiske omstændigheder i sagen, retsforhandlingernes forløb og parternes anbringender og argumenter, henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

5 Kommissionen har gjort gældende, at medlemsstaterne som følge af direktivers bindende karakter skal efterkomme disse inden for de fastsatte frister og træffe foranstaltninger, der er egnede til at gennemføre direktivernes bestemmelser i national ret.

6 Den Italienske Republik har erkendt, at de lovbestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktiv 81/851 og direktiv 81/852 i italiensk ret, endnu ikke er blevet udstedt og har herved blot anført, at det påståede traktatbrud snart vil blive bragt til ophør.

7 Det må derfor fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Traktaten, idet den ikke inden for de fastsatte frister har udstedt de bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktiv 81/851 og direktiv 81/852.

Sagens omkostninger

8 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der har tabt sagen, til at betale sagens omkostninger. Den Italienske Republik har tabt sagen, og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for de fastsatte frister har udstedt de bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater samt Rådets direktiv 81/852/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om analytiske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater.**

2) **Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.**

Due Joliet Schockweiler Grévisse

Mancini Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias Zuleeg Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. februar 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident